

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

Kristiešu stāvoklis saistībā ar reliģijas brīvību

P7_TA(2011)0021

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par kristiešu situāciju un reliģiskās pārliecības brīvību

(2012/C 136 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās Parlamenta rezolūcijas, sevišķi 2007. gada 15. novembra rezolūciju par bīstamiem notikumiem, kas apdraud kristiešu un citu ticīgo kopienu pastāvēšanu ⁽¹⁾, 2010. gada 21. janvāra rezolūciju par uzbrukumiem kristiešu kopienu pārstāvjiem ⁽²⁾, 2010. gada 6. maija rezolūciju par nežēlīgiem slaktiņiem Džosā, Nigērijā ⁽³⁾, 2010. gada 20. maija rezolūciju par reliģijas brīvību Pakistānā ⁽⁴⁾ un 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Irāku, jo īpaši nāvēssoda piespriešanu (sevišķi *Tariq Aziz* lietā) un uzbrukumiem kristiešu kopienām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā gada ziņojumus par cilvēktiesību stāvokli pasaulē un jo īpaši 2010. gada 16. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē 2009. gadā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemtās Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemtā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pantu,
- ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā ANO īpašās referentes reliģiju vai pārliecības brīvības jautājumos ziņojumus, un jo īpaši 2009. gada 29. decembra, 2010. gada 16. februāra un 2010. gada 29. jūlijā ziņojumu,
- ņemot vērā 1950. gada Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 9. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 17. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* preses sekretāra paziņojumu pēc uzbrukuma Koptu baznīcas locekļiem Aleksandrijā, Ēģiptē 2011. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* paziņojumu par sprādzienu, kurā bojā gāja cilvēki Ēģiptes baznīcā 2011. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 474. lpp.⁽²⁾ OV C 305 E, 11.11.2010., 7. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0157.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0194.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0448.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- A. tā kā Eiropas Savienība vairākkārt ir paudusi apņemšanos aizstāvēt reliģijas, apziņas un domas brīvību un uzsvērusi, ka valdībām ir pienākums nodrošināt šo brīvību ievērošanu visā pasaulē; tā kā attiecības ar trešām valstīm Eiropas Savienība veido uz cilvēktiesību, demokrātijas un pilsonisko brīvību izaugsmes vispārējā pamata, kas noteikts ES un trešo valstu nolīgumu demokrātijas klauzulā;
- B. tā kā saskaņā ar Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pantu katram cilvēkam ir tiesības uz domu, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību; tā kā šīs tiesības nozīmē arī brīvību sekot reliģijai vai pārliecībai, vai pieņemt reliģiju vai pārliecību pēc savas izvēles un brīvību nodoties savai reliģijai vai pārliecībai tiklab vienatnē, kā arī kopā ar citiem, publiski vai privāti piekopjot kultu, izpildot reliģiskas un rituālas ceremonijas un sludinot mācību;
- C. tā kā domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvība attiecas gan uz reliģiju sekotājiem, gan arī uz ateistiem, agnostiķiem un cilvēkiem bez konkrētas pārliecības;
- D. tā kā 2010. gadā ir notikuši vairāki uzbrukumi kristiešu kopienām visā pasaulē un bijuši vairāki tiesas procesi un gadījumi, kad piespriests nāvessods par zaimošanu, bieži vien sievietēm; tā kā pēdējo gadu statistikas dati par reliģiskās pārliecības brīvību liecina, ka lielākā daļa reliģiskās pārliecības dēļ pastrādātas vardarbības aktu ir vērsti pret kristiešiem, kā norādīts organizācijas “Aid to the Church in Need” 2009. gada ziņojumā par reliģiskās pārliecības brīvību pasaulē; tā kā dažos gadījumos kristiešu kopienas ir nostādītas tādā situācijā, kas apdraud to turpmāko pastāvēšanu, un, ja tās pazustu, tas katrā konkrētajā valstī nozīmētu būtisku reliģiskā mantojuma zaudējumu;
- E. tā kā 2011. gada 11. janvārī Nigērijā zvērīgos uzbrukumos kristiešu kopienai jau atkal bojā gāja nevainīgi cilvēki; tā kā 2010. gada 24. decembrī notika uzbrukumi vairākām baznīcām Maiduguri, bet 2010. gada 25. decembrī — vairāki bumbu sprādzieni Nigērijas pilsētā Džosā, kuru rezultātā tika nogalināti 38 civiliedzīvotāji un vairāki desmiti ievainoti; tā kā 2010. gada 21. decembrī Turu ciematā Nigērija ar zobeniem un mačētēm bruņoti vīri uzbruka vietējo kristiešu grupai, nogalinot trīs un ievainojot divus; tā kā 2010. gada 3. decembrī Džosas pilsētā Nigērija, tika atrasti septiņu kristiešu, tostarp sieviešu un bērnu liķi, un vēl četri uzbrukumā tika ievainoti;
- F. tā kā Pendžabas gubernatora *Salman Taseer* noslepkavošana 2011. gada 4. janvārī, kā arī *Asia Noreen* lieta Pakistānā izraisīja starptautiskās sabiedrības protestus;
- G. tā kā Aleksandrijā 2011. gada 1. janvāra terora aktā pret koptu kristiešiem dzīvību zaudēja un tika ievainoti nevainīgi civiliedzīvotāji;
- H. tā kā 2010. gada 25. decembrī kāds priesteris un 9 gadus veca meitenīte un vēl 9 cilvēki tika ievainoti, kad Ziemassvētku dienā Sulu pilsētā (Filipīnas) kapelā tika detonēts spridzeklis;
- I. tā kā 2010. gada 25. decembrī Kipras ziemeļu daļas Rizokarpaso ciemā un Aia Triada ciemā, piemērojot spēku tika pārtraukti Ziemassvētku dievkalpojumi;
- J. tā kā 2010. gada 30. decembrī džihāda teroristi, vērsties pret asīriešu kristiešu ģimenēm, Bagdādē Irākā, kristiešu mājās sarīkoja koordinētus sprādzienus, kuru rezultātā vismaz divi cilvēki gāja bojā, bet 14 tika ievainoti; tā kā 2010. gada 27. decembrī *Dujail*, Irākā ceļmalā novietots spridzeklis nogalināja kādu asīriešu kristiešu sievieti un ievainoja viņas vīru; tā kā 2010. gada 22. novembrī Mosulā tika nogalināti divi irākieši — kristieši; tā kā Bagdādē 2010. gada 10. novembrī notika virkne uzbrukumu, kas bija vērsti pret kristiešiem, un šajos uzbrukumos tika nogalināti nevainīgi cilvēki; tā kā 2010. gada 1. novembrī notika slaktiņš sīriešu katoļu Mūsu Pestītājas Dievmātes baznīcā Bagdādē, kurā gāja bojā 52 cilvēki, tostarp sievietes un bērni;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- K. tā kā Irānas valdība ir izvērsusi kampaņu pret kristiešiem Islāma Republikā, pagājušā mēnesī apcietinot vairāk nekā 1000 cilvēku, piespiežot daudzus bēgt no valsts, vai paliekot viņiem draud apsūdzības kriminālnoziegos un iespējams — nāvēssods;
- L. tā kā arī Vjetnamā tiek bargi apspiesta Katoļu baznīcas darbība, kā arī citas reliģiskās kopienas, kā to skaidri parāda Vjetnamas kalnu iedzīvotāju kopienu smagā situācija; tā kā tomēr, var atzinīgi vērtēt Vjetnamas režīma attieksmes uzlabošanos, jo Tēvs *Nguyen Van Ly* tika atbrīvots no apcietinājuma;
- M. tā kā šie vardarbīgie islāmistu ekstrēmistu uzbrukumi ir arī uzbrukumi attiecīgajās valstīs pastāvošajai iekārtai, jo to mērķis ir izraisīt nemierus un sākt pilsoņu karu starp dažādām reliģiskajām grupām;
- N. tā kā arī Eiropa, tāpat kā citas pasaules daļas, nav brīva no reliģiskās pārliecības brīvības pārkāpumiem un uzbrukumiem reliģiskajām minoritātēm viņu pārliecības dēļ, kā arī no diskriminācijas reliģisku motīvu dēļ;
- O. tā kā starpkopienų dialogs ir būtiski svarīgs miera un savstarpējas sapratnes veicināšanai starp tautām;
1. nosoda nesenos uzbrukumus kristiešu kopienām vairākās valstīs un pauž solidaritāti ar cietušo ģimenēm; pauž nopietnas bažas par to, ka aizvien pieaug neiecietība un represijas pret kristiešu kopienām, un tās tiek pakļautas nežēlīgiem uzbrukumiem, jo īpaši Āfrikas, Āzijas un Tuvo Austrumu valstīs;
2. atzinīgi vērtē varas iestāžu centienus noskaidrot šo pret kristiešu kopienām vērstu uzbrukumu autorus un īstenotājus; mudina valdības nodrošināt, ka šo noziegumu izdarītāji un visas personas, kas ir atbildīgas par šiem uzbrukumiem, kā arī citiem pret kristiešiem un citām reliģiskām un mazākuma grupām īstenotiem vardarbības aktiem, tiek sauktas pie atbildības un tiesātas taisnīgā tiesas procesā;
3. asi nosoda visus vardarbības aktus pret kristiešiem un citām reliģiskām kopienām, kā arī visa veida uz reliģiju vai pārliecību balstītu diskrimināciju un neiecietību, kas vērsta pret reliģioziem cilvēkiem un tā sauktajiem "atkritējiem", kā arī neticīgajiem; atkārtoti uzsver, ka tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību ir viena no cilvēka pamattiesībām;
4. ir nobažījies par to, ka pēdējos gados kristieši masveidā izceļojuši no vairākām valstīm, jo īpaši no Tuvo Austrumu valstīm;
5. pauž bažas par to, ka Pakistānas likums par zaimošanu, pret kuru publiski iebilda bijušais gubernators *Salman Taseer*, joprojām tiek piemērots, lai vajātu reliģiskās konfesijas, tostarp kristiešus, piemēram, piespriežot nāvēssodu piecu bērnu mātei kristietei *Asia Noreen*, un ka gubernatora *Salman Taseer* slepkavu liela Pakistānas sabiedrības daļa uzskata par varoni;
6. atzinīgi vērtē Ēģiptes sabiedrības reakciju, kas asi nosodīja terora aktu un uzreiz saprata, ka uzbrukums bija sarīkots, lai grautu Ēģiptes sabiedrībā dziļi iesakņojusās tradicionālās saites starp kristiešiem un musulmaņiem; atzinīgi vērtē koptu kristiešu un musulmaņu kopīgās demonstrācijas Ēģiptē, protestējot pret notikušo uzbrukumu; atzinīgi vērtē arī to, ka uzbrukumu publiski nosodījis Ēģiptes prezidents Hosni Mubarak, *Al-Azhar* šeihs un Ēģiptes lielmuftijs Dr. *Ali Gomaa*;
7. nosoda Turcijas varas iestāžu rīcību, ar spēku pārtraucot Ziemassvētku dievkalpojumu, ko Ziemassvētku dienā svinēja Kipras ziemeļu daļā palikušie 300 kristieši;
8. pauž visdziļākās bažas par to, ka vairākās vietās pasaulē terorisma aktu pastrādātāji saviem mērķiem ļaunprātīgi izmanto reliģiju; nosoda reliģijas kā instrumenta izmantošanu dažādos politiskos konfliktos;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

9. mudina varas iestādes valstīs, kurās notiek satraucoši daudz pret reliģiskajām konfesijām vērstu uzbrukumu, uzņemties atbildību, nodrošinot iespēju brīvi un neslēpti praktizēt savu reliģiju visām reliģiskajām konfesijām, intensīvāk strādāt, nodrošinot savās valstīs reliģiskajām konfesijām ticamu un efektīvu aizsardzību, un garantēt valstī reliģisko konfesiju locekļiem personas drošību un fizisko neaizskaramību, tā pildot saistības, ko attiecīgās valstis ir uzņēmušās starptautiskā mērogā;

10. vēlreiz atkārtoti uzsver, ka cilvēktiesību un pilsonisko brīvību, tostarp reliģijas vai pārliecības brīvības ievērošana ir Eiropas Savienības pamatprincipi un mērķi, un tas ir kopīgs pamats attiecībās ar trešām valstīm;

11. aicina Padomi, Komisiju un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci nolīgumos un sadarbībā ar trešām valstīm, kā arī ziņojumos par cilvēktiesībām īpašu uzmanību veltīt reliģijas vai pārliecības brīvības jautājumiem un reliģisko kopienu, tostarp kristiešu stāvoklim;

12. aicina Ārlietu padomē 2011. gada 31. janvārī apspriest jautājumu par kristiešu vajāšanu un reliģijas vai pārliecības brīvības ievērošanu, šo apspriežu gaitā vajadzētu nonākt pie konkrētiem rezultātiem, jo īpaši attiecībā uz instrumentiem, kurus varētu izmantot, lai sniegtu drošību un aizsardzību apdraudētām reliģiskajām kristiešu kopienām, neatkarīgi no tā, kurā vietā pasaulē tās atrastos;

13. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci steidzami izstrādāt ES stratēģiju, kas nodrošinātu, ka tiek ievērotas cilvēka tiesības uz reliģiskās pārliecības brīvību, stratēģijā iekļaujot pasākumu kopumu, kuri vērsti pret tām valstīm, kas apzināti nenodrošina reliģisko denomināciju aizsardzību;

14. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, ņemot vērā pēdējā laika notikumus un arvien pieaugošo nepieciešamību analizēt un izprast kultūras attīstību un ar reliģiju saistītās tendences starptautiskajās attiecībās un mūsdienu sabiedrībā, izveidot Eiropas Ārējās darbības dienesta Cilvēktiesību direktorātā pastāvīgu kapacitāti, lai uzraudzītu sabiedrību un valdību praktizētus ierobežojumus reliģiskās pārliecības brīvībai un līdzīgām tiesībām, un regulāri ziņot Parlamentam par šo jautājumu;

15. aicina Padomi, Komisiju un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Parlamentu gada ziņojumā par cilvēktiesību stāvokli iekļaut nodaļu par reliģiskās pārliecības brīvību;

16. mudina ES iestādes pildīt pienākumu saskaņā ar LESD 17. pantu un uzturēt atvērtu, pārredzamu, kā arī regulāru dialogu ar baznīcām un reliģijām, filozofiskām un nekonfesionālām organizācijām, lai tādējādi nodrošinātu, ka jautājums par kristiešu un citu reliģisko kopienu vajāšanu ir prioritārs jautājums, kas tiek sistemātiski apspriests;

17. aicina Eiropas reliģisko kopienu vadītājus nosodīt uzbrukumus kristiešu kopienām un citu reliģisko pārliecību grupām, pamatojoties uz to, ka cieņa pienākas ikvienai denominācijai;

18. atkārtoti pauž savu atbalstu visām iniciatīvām, kuru mērķis ir veicināt dialogu un savstarpējo cieņu starp reliģiskajām un citām kopienām; aicina visas reliģiskās struktūras veicināt toleranci un uzņemties iniciatīvu, lai nepieļautu naida kurināšanu, vardarbību un ekstrēmistu radikālisma pieaugumu;

19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos/Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ēģiptes parlamentam un valdībai, Irānas parlamentam un valdībai, Irākas parlamentam un valdībai, Nigērijas parlamentam un valdībai, Pakistānas parlamentam un valdībai, Filipīnu parlamentam un valdībai, Vjetnamas parlamentam un valdībai, kā arī Islāma konferences organizācijai.